

Vnovič potrjena bratstvo in enotnost

Osrednja slovesnost dneva borca je bila ob 16. srečanju Zveze rezervnih vojaških starešin Jugoslavije in srečanju gorenjskih borcev in aktivistov v petek, 4. julija v Kranju. Bilo je nekaj tisoč udeležencev, med njimi okrog 1000 iz drugih republik in pokrajin. Po pozdravnih nagovorih predsednika skupščine občine Kranj Ivana Torkarja, predsednika predsedstva zvezne konference ZRVS Jugoslavije Janeza Japlja in načelnika generalštaba JLA generalpolkovnika Zorka Čanadija je zbranim gostom, nekdanjim borcem NOV, rezervnim vojaškim starešinam, mladini in gostiteljem letošnjega srečanja spregovoril predsednik CK ZK Slovenije Milan Kučan.

Kranj, prizorišče srečanja, je že od ranega jutra dalj podoba sotočja, kamor so se stekale reke ljudi. Stiski rok, pozdravi in srečanja po mnogih letih so ob kulturnem programu, odlični organizaciji in tovariškem vzdušju ustvarili pravo manifestacijo bratstva in enotnosti, ki je bilo geslo in temelj srečanja. Le-to se je po uvodnem dopoldanskem delu nadaljevalo v

popoldanske in večerne ure, splošna ocena bivanja rezervnih vojaških starešin iz vse Jugoslavije v Sloveniji pa je, da je bilo to delovno, koristno srečanje, kjer so izmenjali številne izkušnje.

Občinska konferenca ZRVS Ljubljana Šiška je bila gostiteljica 45-članske delegacije ZRVS iz BiH.

3. julij je bil izpolnjen s številnimi aktivnostmi: že v zgodnjih jutranjih urah je bila okrogla miza, na kateri so se gostje seznanili z gospodarskimi gibanji naše občine, izmenjali pa so tudi številne izkušnje pri delovanju in organiziranosti rezervnih vojaških starešin.

Gostje iz bratske republike BiH so si ogledali proizvodne prostore Litostroja, obiskali so tudi muzej v gradu Goričane, se pogovarjali z rezervnimi vojaškimi starešinami iz Mer'vod, tudi krajši postanek ob Zbiljskem jezeru je bil za goste zanimiv, Stipe Rajič, Luka Djukić in Aleksander Gošić, ki so bili med gosti takoletne strnili vtise z dvodnevne bivanja v Sloveniji.

Stipe Rajič: »Pred štirinajstimi dnevi smo vključili v naš statut RVS tudi aktivne v delovnih organizacijah. Naša občina je industrijsko dokaj razvejana, zato so možnosti za ustanavljanje aktivov ugodnejše kot tam, kjer ni industrije. V pomoč pri uresničevanju naših ciljev pa nam bodo kolegi iz OK ZRVS občine Ljubljana Šiška, ki imajo precej izkušenj na tem področju. Dobro sodelujemo tudi z nekdanjimi borci NOV naše občine in strinjam se, da smo rezervni vojaški starešine tisti, ki bomo nadaljevali tradicije narodnoosvobodilnega boja. Zelo sem zadovoljen z organizacijo 16. srečanja ZRVS Jugoslavije. Hvala vam, bratje Slovenci.«

Enakega mnenja sta bila tudi Luka Djukić in Aleksandar Gošić. Vsi naši sogovorniki so menili, da so pridobljene izkušnje rezervnih vojaških starešin Slovenije v dragoceno pomoč ne le republiškim konferencam ZRVS, temveč celotni organizaciji ZRVS Jugoslavije, ki danes šteje okrog 700.000 članov.

Prihodnje, 17. srečanje ZRVS Jugoslavije bo prihodnje leto v SR Makedoniji »Mavrovo 87« srečanje gorenjskih aktivistov pa v Kamniku.

Jože Čurin

Bili smo v Srbiji

V soboto, 17. 5. 1986, smo se zjutraj ob petih z majhnim avtobusom odpeljali v Tršič, ki je v republiki Srbiji. Dolgo smo se vozili in si ogledali veliko zanimivih reči. Videli smo hiše, zgrajene nekoliko drugače kot v naših krajih, džamije, ki jih v naših krajih ni, velike tovare, iz katerih se je valil črn in smrdljiv dim, videli smo celo medveda, ki se je po pločniku sprehajal z ljudmi. Zelo čudno in nekoliko smešno se mi je zdelo, ko smo videli prašiče, ki so se pasli na vrtovih. Toda s tem sem se sprijaznila, ko sem pomislila na to, da je to bolj zdravo, kot pa da so živali zaprte v hlevih.

Po deseturni vožnji smo končno prispeli do šole v Tršiču. Učenci te osnovne šole so nas lepo sprejeli. Odšli smo v razred, kjer smo izbrali vsak svojega prijatelja, pri katerem smo prenočili. Izbrala sem si Janjo iz 6. razreda. Moram reči, da sem se pri njej prav lepo imela. Bila je dobra prijateljica. Tudi njeni domači so me lepo sprejeli. Večkrat so mi postregli z velikimi obroki dobre hrane, ki jih je pripravila Janjina mama. Vsakič sem se dodobra najedla. Z Janjo sva se pogovarjali o prijetnih stvareh in se ob pogovoru nekajkrat nasmejali. Večer je kar prehitro minil. Zjutraj smo vstali ob sedmih. Ob osmih naju je Janjin oče odpeljal z avtom do šole. Od tam smo si odšli ogledat rojstno hišo Vuka Karadžića in tamkajšnjo cerkev. Videli smo tudi spomenik, iz katerega je tekla voda iz desetih pip. Vsi smo pili to vodo, kajti na

spomeniku piše, da kdor pije to vodo, bo še velikokrat zejen. Zatem smo si ogledali program, kjer so nastopali pevski zbori, folklorne skupine in godba. Nato smo odšli vsak k svojemu prijatelju kositi. Imeli smo tudi nekaj prostega časa. Ta čas mi je Janja izročila veliko lepih spominkov. Ko smo spet odšli do

šole, smo se le stežka poslovili od dobrih prijateljev. Med vožnjo domov sem malo pomislila nazaj. Vse misli pa so bile enake. Bili smo pri dobrih ljudeh. Izlet je bil enkraten.

Bilo je več kot samo lepo, zato tak izlet želim vsakomur.

Magda Konjar, 7. a

Pred kratkim je imelo predsedstvo občinske konference ZRVS sejo, na kateri so poročali o poteku 16. srečanja RVS Jugoslavije Bratstvo in enotnost '86, pri čemer so ugotovili svoj zelo uspešen delež. V svoji sredi so imeli 45 delegatov občin zeniške, travniške, livanjske in mostarske regije, ki so jim priredili v treh dneh bivanja obširen in zanimiv program.

Predsedstvo je dobilo številne pismene in brzojavne zahvale za gostoljubje in želje po nadaljnjem sodelovanju. Med drugim so pisali:

»Razmišljena izkustva u radu organizacija Saveza rezervnih vojnih starešina, upoznavanje sa privrednim i drugim kretanjima i medusobno upoznavanje i zblizavanje u prelijepoj vašoj opštini i samoj Gorenjskoj, dovoljan su motiv, da smo spontano i srčano prihvatili iniciativu o ustanovljenju daljnje saradnje. Prenoseći pregršti vaših pozdrava našim rezervnim vojnim starešinama, dogovorili smo se, da u narednom periodu utanačimo detaljnije puteve suradnje između naših opštinskih konferencija i vaše, kao i kolektiva Litostroj i Željezare Zenica. O tome smo ovdje već postigli načelne dogovore, a u daljem toku ćemo vas redno izvještavati.

Cijeneci da nam je zajednički cilj obogaćivanje metoda unapređenje sadržaja rada organizacija SRVS, njegovanje saradnje sa Savezom boraca i Savezom socialističke omladine i tradicija NOR-a i socialističke revolucije, nadamo se i želimo da uspostavimo tješnju suradnju.

Preko naših susreta još više produbljujemo bratstvo i jedinstvo naših naroda i narodnosti i potrebu zajedničkog življenja u snažnoj jugoslovenskoj zajednici, Titovoj Jugoslaviji. Ništa nas ne može pokolebati u našem daljem razvoju, na Titovem i našem putu razvoja socialističkih samoupravnih odnosa.«

Vsekakor so šišenski rezervni vojni starešine veseli priznanja, ki so ga od vseh strani dobili za svoje uspešno sodelovanje, posebej pa, da je Zveza RVS Jugoslavije celotno grafično podoba tega 16. srečanja ZRVSJ poverila njihovemu članu predsedstva, slikarju in kiparju Mariu L. Vilharju, ki je svojo nalogo odlično opravil.

Na šišenskem predsedstvu pa bodo številna darila spominjala na nepozabne trenutke tega srečanja.